

ČESKÝ SVAZ CHOATELŮ
KLUB CHOATELŮ BRNĚNSKÝCH VOLÁČŮ

se sídlem v Praze

Z P R A V O D A J

2019

Vážený příteli,

dostáváme se do dalšího roku, tentokrát je to rok „malého“ výročí, letos slavíme 95. let trvání našeho klubu. Možná by se měl každý z nás zamyslet nad tím, čím přispívá k činnosti klubu a čím ho udržuje při životě, abychom ho dokázali zdárně posunout k výročí stému a následně k dalším a dalším kulatým výročím.

V letošním roce nás opět čeká několik společných akcí, první z nich bude letní setkání 21. 9. 2019 v Křenovicích na Moravě. Další příležitostí k setkání a hlavně aktivní účasti všech členů našeho klubu bude speciální výstava při příležitosti oslav 95. výročí založení klubu. Výbor pracuje na pozvání chovatelů z Rakouska a Saska. Výstava se uskuteční v Lysé nad Labem při celostátní výstavě v termínu 15. – 17. listopadu 2019.

Kromě výstavy a setkání u nás se bude konat i řada dalších akcí za našimi hranicemi. Jednou z nich je, týden před naší speciální výstavou, výstava u jižních sousedů v rakouském Wr. Neustadtu. Neméně důležitou výstavou bude první prosincový víkend celoněmecká speciální výstava brněnských voláčů s mezinárodní účastí, která se letos bude konat při příležitosti VDT Schau v Lipsku. Český klub by měl zvážit účast na této výstavě, která je opět vzdálenostně víc než dostupná. Prezentace našeho klubu a našich chovů je pro nás důležitá, není možné říkat, oni si to dělají po svém, jak občas slyšíme, když se budeme mezinárodního dění stranit. Pokud nebudeme naše chovy srovnávat a porovnávat nemůžeme se posouvat dál.

Mimo tato oficiální setkání budou probíhat i další setkání jednotlivých chovatelů a chovatelských skupin, jako třeba začátkem května neformální setkání příznivců brněnských voláčů ve Vlčí Habřině. Budme rádi za každou příležitost se potkat a posunout náš společný zájem, brněnského voláče, dál.

Pecka Josef

Termíny akcí v roce 2019:

- 21. 9. 2019 – letní setkání – Křenovice
- 15. – 17. 11. 2019 – speciální výstava – Lysá nad Labem
- 9. – 10. 11. 2019 – rakouská speciální výstava - Arena Nova in Wr. Neustadt
- 6. – 8. 12. 2019 – celoněmecká speciální výstava Lipsko při VDT Schau

Letošní jubilea členů našeho klubu:

75 let	Růžek Eduard Knespl Josef Hašek Petr	25. 2. 9. 4. 23. 5.
70 let	Vít Vlastimil Puffer Vladimír	21.18. 13. 4.
65 let	Baculák Pavel	18.4.
60 let	Mach Jiří	22. 12.
55 let	Straka Alexandr	22. 3.

všem jubilantům za celý klub vše nejlepší

Vzpomínka na Ing. Jiřího Veltruského.

Jiří Veltruský byl členem klubu chovatelů brněnských voláčů od konce šedesátých let. V osmdesátých letech vykonával nejprve funkci místopředsedy a potom předsedy klubu, kdy po dvou letech na vlastní žádost z funkce odstoupil. Po roce 2000 byl zvolen jednatelem a v dalším volebním období předsedou klubu, když na vlastní žádost opět odstoupil. V roce 1974 jako první chovatel přivezl do ČSR sedlaté brněnské voláče, které choval spolu s černými bělopruhými dosud. V roce 1997 byl hlavním organizátorem mezinárodní speciálky v Písku a v roce 2014 při oslavách 90. výročí klubu výstavy ve Strakonici. Od založení evropského klubu brněnských voláčů byl jeho místopředsedou. Byl také aktivním posuzovatelem i na mezinárodních výstavách a v minulosti členem ÚOKCHH. Jeho holubi byli také úspěšní na výstavách INTERTAU a na dalších i mezinárodních výstavách.

Čest jeho památce!

Výbor klubu brněnských voláčů.

Výroční členská schůze klubu 3. 11. 2018 v Újezd u Brna

Výroční členská schůze klubu se v letošním roce konala 3. 11. 2018 v Újezdě u Brna při příležitosti speciální výstavy brněnských voláčů s mezinárodní účastí vystavovatelů z Čech a Moravy, Slovenska, Polska a Rakouska.

Schůze probíhala v příjemném prostředí areálu Penzionu U Kostela, kde byla většina „přespolních“ vystavovatelů ubytována. Začátek schůze byl naplánován na sedmnáctou hodinu.

Po krátkém úvodu, který přednesl předseda klubu, byla uctěna minutou ticha památka zesnulého člena klubu p. Veltruského, který opustil naše řady 5. 10. 2018. Dále následoval program dle předem naplánovaných bodů od zprávy předsedy za uplynulé období, zhodnocením všech akcí a aktivit klubu, přes pokladní zprávu, plánu práce až po diskusi.

Schůze se zúčastnilo i pět hostů z rakouského klubu chovatelů brněnských voláčů a jeden host ze Slovenska. Vezmeme-li v úvahu, že se ji mimo hostů zúčastnili i naši členové ze Slovenska a Polska musíme konstatovat, že to bylo setkání opravdu mezinárodní. P. Siller z Rakouska přednesl krátký pozdrav a vyjádření spokojenosti a poděkování za dobrou spolupráci našich klubů a přání dalšího společného prohlubování přátelství – díky za výborný překlad p. Filovi.

Z naší strany jsme toto přijali kladně a budeme se snažit pokračovat ve vzájemné spolupráci i do dalších let. Zároveň s tímto byli rakouští chovatelé pozváni na speciální výstavu v příštím roce, která se uskuteční v listopadu v Lysé nad Labem při celostátní výstavě drobných zvířat.

Během výroční členské schůze proběhlo krátké zhodnocení proběhlé speciální výstavy a následovalo i předání jednotlivých čestných cen, udělených šampionů a memoriálů.

V závěru schůze bylo poděkováno všem vystavovatelům za aktivní účast na výstavě, stejně tak i přátelům z rakouského klubu.

V průběhu VČS bylo odsouhlaseno: zajištění klubového účtu u Poštovní spořitelny – podpisové právo př. Klimeš a Pecka převedení odznaků atd. do stavu reklamní předměty a „rozdání“ pro propagaci klubu při různých chovatelských akcích.

Celá akce v Újezdě u Brna proběhla v klidné, pohodové a přátelské atmosféře, škoda jen, že neměla ještě větší aktivní účast členů klubu.

Po ukončení oficiální části schůze probíhala společná večeře a potom volná zábava, pro některé až do pozdních večerních hodin.

Pecka Josef

Újezd u Brna 2018 – speciální výstava klubu

Český klub pořádal svoji klubovou výstavu na Moravě v Újezdě u Brna v termínu 3. - 4. 11. 2018, výstavy se zúčastnilo 24 chovatelů z Čech, Slovenska, Rakouska a Polska, výstava to byla mezinárodní. Vystaveno bylo 256 holubů ve 30 barevných rázech. Posouzení provedlo pět posuzovatelů, z nichž byl jeden z Rakouska a jeden ze Slovenska.

Bílí – vystaveno 44 kusů od českých a rakouských chovatelů, nejlepší holuby představil Fila Marek – 4x 96 bodů a vítěz ve skupině jednobarevných. Ve skupině **černých, červených a žlutých** bylo předvedeno celkem 26 kusů od několika českých a slovenských chovatelů. Nejlépe se prezentovali žlutí – 2x 96 bodů Fila Marek, ale 96 bodů získal i 1x Kročil Miroslav na černé a 1x 96 bodů Veselý Alexandr na červené.

V kolekci 31 **modrých černopruhých** od českých, slovenských a rakouských chovatelů dominovali holubi přítele Führlingera Gerharda z Rakouska 1x 97 a 3x 96 bodů, na 96 bodů dosáhli i holubi Ludvíka Jiřího 1x a Cintuli Juraje 2x. Holubice Führlingera Gerharda obdržela i titul vítěze ve skupině barevnopruhých.

Následovala skupina celkem 18 holubů **červeně, žlutě, modře a hnědě plavých** od třech českých a slovenských chovatelů. 96 bodů obdrželi holubi přítele Víta Vlastimila 1x červeně plavý, 1x žlutě plavý a Urbana Michala 1x 96 bodů hnědě plavý.

Modří kapratí 13 kusů od třech českých chovatelů. Holubice od Veselého Alexandra obdržela 97 bodů a přítel Dostál Vít 2x 96 bodů.

Stříbrné vystavil pouze přítel Krömbeck Alois z Rakouska a na jednu holubičku obdržel ocenění 96 bodů

Dále následovala kolekce **bělopruhých** brněnských voláčů, kterou začínali nejkontrastnější **černí** v počtu 12 kusů od tří českých chovatelů, včetně vystavených 4 kusů in memoriam přítele Veltruského Jiřího. Nejlépe oceněna byla holubička Josefa Pecky 96 bodů. Po černých následovali 4 **červení** a dva **modří bělopruzí** – 1x 96 bodů přítel Straka Alexandr na červeného bělopruhého holuba. Samostatnou skupinou bělopruhých byly **isabely** v počtu 18 kusů od dvou českých a jednoho rakouského chovatele, nejlepšího ocenění dosáhl přítel Ludvík 1x 97 bodů – vítěz v bělopruhých a 2x 96 bodů a přítel Pecka Josef 1x 96 bodů. Skupinu **tygrů** reprezentovalo 12 kusů ve třech barvách 4x **černí**, 4x **červení** a 4x **žlutí** v průměrném hodnocení. **Čapíky** zastupovali 4 kusy **červených** a 5 kusů **žlutých** od přítele Pecky Josefa, nejlépe hodnocení holubi obdržely 1x 96 bodů červený a 1x 96 bodů žlutý.

Srdcové v **černé** barvě vystavil přítel Siller Wolfgang z Rakouska, na nejlepší holubici obdržel 1x 96 bodů a vítěz ve skupině kreslených. Po černých následovali **červení** od Sillera Wolfganga a polského chovatele Kawinského Krzysttofa, který na holubici získal 1x 96 bodů. Skupinu srdcových uzavírali čtyři kusy **modrých** s průměrným hodnocením.

Sedlatí byli vystaveni ve dvou barvách - 4 kusy **černých** byli vystaveni in memoriam od přítele Veltruského a **červené** předvedli přítel Kročil Miroslav a Kawinski Krzysttof v průměrném ocenění.

Předposlední skupinou výstavy bylo 11 **modrých šimlů** od dvou českých a jednoho rakouského chovatele, nejlepší hodnocení obdrželi holubi přítele Ludvíka Jiřího 1x 97 a 1x 96 bodů.

Závěr výstavy tvořilo 10 kusů holubů v **AOC**, z nichž nejlépe ocenění byli 2x96 bodů holubi přítele Smíška Josefa a 1x 96 bodů přítele Ludvíka Jiřího.

V rámci výstavy proběhl chovatelský večer za účasti většiny vystavovatelů a dalších členů klubu z Čech, Slovenska, Polska a Rakouska.

Srdečné poděkování patří všem chovatelům za podporu výstavy a zvláště přátelům z Rakouska za pravidelnou účast na akcích našeho klubu, která je v rámci výborné spolupráce našich klubů stále prohlubována.

Výsledky výstavy

Šamopioni

bílý	Fila Marek	96 bodů
modrý černopruhý	Führlinger Gerhard	97 bodů
černý srdcový	Siller Wolfgang	96 bodů
isabela	Ludvík Jiří	97 bodů

Memoriály

Memoriál Jiřího Šimůnka

modrý šiml	Ludvík Jiří	97 bodů
-------------------	--------------------	----------------

Memoriál Josefa Svozila

modrý kapratý	Veselý Alexandr	97 bodů
----------------------	------------------------	----------------

Memoriál Karla Hořeního

bílý	Fila Marek	384 body
-------------	-------------------	-----------------

Memoriál Jindřicha Voráčka

isabela	Ludvík Jiří	382 body
----------------	--------------------	-----------------

Memoriál Richarda Pípala

červený čapík	Pecka Josef	379 bodů
----------------------	--------------------	-----------------

Čestné ceny

černý	Kročil Miroslav	č. klece 45
bílý	Linda Ernst	č. klece 18
bílý	Fila Marek	č. klece 256
červený srdcový	Siller Wolfgang	č. klece 206
červený sedlatý	Kawinski Krzysttof	č. klece 214
modrý šiml	Ludvík Jiří	č. klece 236
černý bělopruhý	Pecka Josef	č. klece 145
isabela	Pecka Josef	č. klece 165
žlutý čapík	Pecka Josef	č. klece 193
červený	Veselý Alexandr	č. klece 53
žlutý	Fila Marek	č. klece 64
modrý černopruhý	Cintula Juraj	č. klece 72
stříbrný	Krömbeck Alois	č. klece 134
opál	Smíšek Josef	č. klece 250
červený plavý	Vít Vlastimil	č. klece 100

Pecka Josef

Klubová výstava brnenských hrvoliakov - Újezd u Brna

V roku 2018 pripadlo usporiadanie špeciálnej výstavy nášho klubu na východnú časť Českej republiky. Premiérovo sa táto akcia nášho klubu konala v Újezde u Brna, vo výstavnej hale miestnej ZO ČSCH. Za čo im patrí poďakovanie, za poskytnutie priestorov a vecí s výstavou súvisiacich. Výstava bola opäť v medzinárodnom duchu, holuby vystavili okrem domácich chovateľov aj tradične chovatelia z rakúskeho klubu, zo Slovenska a premiérovo bolo zastúpené Poľsko. Celá výstava sa niesla v duchu spomienok na významného chovateľa brnenských hrvoliakov, dlhoročného posudzovateľa, funkcionára ČSCH i Klubu chovateľov brnenských hrvoliakov, Ing. Jiřího Veltruského, ktorý nás navždy opustil a jeho odchod je veľkou stratou. Vystavených bolo 256 brnenských hrvoliakov v 28 farebných a kresbových rázoch a v AOC. Výstavu začínali tradične biele brnenské hrvoliaky (BH) v počte 44. Biele neboli úplne v top forme, zaostali za kvalitou z predchádzajúcich špeciálok. No i napriek tomu sa našli jedince kvalitné, dobrej hrvoľatosti, štíhlych postáv na vysokých nohách, konkrétne sa jednalo o biele pr.Filu ktoré tradične patria medzi špičku v Európe. Udelený Memoriál Karla Hořeního. Nasledovali čierne, v počte 8. Pekné, štíhle 1.0 na vysokých nohách vystavil pr.Kročil. Červené taktiež počtom (7) neatakovali predné priečky čo do počtu, avšak kvalitou, hrvoľatosťou, klietkovou drezúrou vynikali 1.0 a 0.1 pr.Veselého. Žlté vystavil pr.Fila vo výbornej kvalite, jemných postáv, typickou hrvoľatosťou, dobrou farbou, v kvalite sa taktiež predviedla 0.1 pr.Veselého, v klietke č.65. Celkove bolo vytavených 9 žltých BH, dva holuby neboli dodané. Počtom (31) opäť potešili modré čiernopásavé od 7 vystavovateľov. U tohto rázu holubice boli kvalitnejšie oproti holubom. Bolo možné vidieť veľmi pekne hrvoľaté jedince, dobré nasadenie nôh, utiahnuté perie, výbornú drezúru, ale hlavne u 1.0 treba popracovať na jemnosti postáv. Najkvalitnejší jedinec bola 0.1 od pr.Fuhrlinga z Rakúska. Ale i naši chovatelia vystavili bodovo pekne ocenené modráky a síce pr.Dostál, Ludvík, Veselý, Cintula. Plavých bolo vystavených po 8 v červenej a žltej variante. Najkvalitnejší sa javil a čestnou cenou oceneným bol červenoplavý holub pr.Víta, vynikal jemnosťou, hrvoľatosťou, kvalitou operenia. Výrazne kvalitné vystavil aj pr.Urban, navyac jeho holubica modroplavá a hlavne hnedoplavá zaujali jemnosťou postáv, druhá menovaná na 96 b. získala ČC. Nasledoval pekný počet vystavených modrých jarabých (13), hlavne treba poznamenať, že to bol veľmi kvalitný kresbový ráz, na vysokých nohách, peknou hrvoľatosťou, správnym držaním tela. Unikátna bola holubica v klietke č.123, pr.Veselého, tá zaslúžene získala Memoriál Josefa Svozila, určený pre najlepšiu 0.1 výstavy. Strieborné vystavil v počte 6ks pr.Krombeck z Rakúska, vynikali peknou farbou, treba popracovať na tvare hrvoľov, holuby boli vyrovnanejšie, no ČC získala jemná 0.1. Na škodu veci bolo, že nevystavil svoje strieborné pr.Klimeš. Vyrovnanú v type, na vysokých nohách, s výbornou stavbou tela vystavil pr.Veselý kolekciu mandľových BH. Pokračujeme bielopásavými, čierne tentoraz neboli úplne vo výstavnej kondícii, navyše im chýbala guľovitá hrvoľatosť, kolmejšie postoje, kvalita operia nebola taktiež svetová. Napriek tomu sa objavili i kvalitné jedince, hlavne 0.1 pr.Pecku, na ktorú bola udelená ČC. V červenej verzii bola vystavená jedna kolekcia pr.Straku, slušnej stavby tela, hlavne holuby boli pekný. Postrádali sme červené bielopásavé pr.Maňáka. Modré bielopásavé boli vystavené holub a holubica pr.Cintulu, vynikali hrvoľatosťou a čistotou sfarbenia štítov. V posledných rokoch je počet vystavených BH v ráze izabela na našich klubových výstavách potešiteľný a inak tomu nebolo ani tentoraz. Traja chovatelia ich vystavili 18. Bol to kvalitný ráz, peknej hrvoľatosti, s jemnou stavbou tela, holubice o niečo

v kvalite predbehli holuby. Holubica pr.Ludvíka získala 97b. a jeho kolekcia získala Memoriál Jindřicha Voráčka. Kvalitné 1.0 vystavil pr.Pecka. Žlté bielopásavé neboli vystavené. Nasledovali tigre. Vyrovnanú kolekciu čiernych vystavil pr.Sčebel, pekne sa predvážali, mali výbornú hrvoľatosť, dobre nasadené a vysoké nohy. Po jednej kolekcii vystavil pr.Pecka červené a žlté tigre, slušnej kvality, žiadali sa podviazanejšie a guľovitejšie hrvoľe a kolmejšie postoje. Čierne bocianiky v počte 4 neboli dodané, našťastie túto kresbu dokonale so svojimi holubmi zastupuje pr.Pecka, jeho červené (4) boli jemnej stavby tela, slušnej kresby, potrebné je popracovať na tvarovejšej hrvoľatosť, získali Memoriál Richarda Pípala, žlté (5) taktiež nezaostávali čo do kvality, holub v kletke č.193 získal ČC. Nasledovali BH v anglickej kresbe. Čierne (6) tentoraz boli skôr priemernej kvality, boli slabšej hrvoľatosť, vodorovnejších postojov avšak 0.1 v kletke č.201 bola výnimka, mala kolmý postoj, jemnú stavbu tela, potrebnú hrvoľatosť, oprávnene získala titul Šampión. Všetky vystavené BH v tejto farbe vystavil pr.Siller. Škoda, že tentoraz nemohol vystaviť svoje čierne pr.Zeman, isto by boli ozdobou výstavy. Červené (10) boli od dvoch chovateľov pr.Sillera a pr. Kawinskeho. Hlavne 1.0 z rakúskeho chovu sa javili kompaktnejšie. Modrá farba mala zastúpenie v jednej vystavenej kolekcii. Nasledovala kresba sedlatá, čierne (4) boli z chovu zosnulého pr.Veltruského, tie ako i ostatné v burze z tohto chovu zmenili majiteľa. V červenej farbe získal na figurálnu, kresbovo ustálenú 0.1 čestnú cenu pr.Kawinski. Postrádali sme kvalitné jedince pr.Dostála, tie tentoraz na túto výstavu neprihlásil. Prekvapivo varieta, modrý šimli, bola umiestnená v expozícii až predposledná, no 11 vystavených BH od troch chovateľov ponúкло veľkú kvalitu, hlavne 1.0 pr.Ludvíka boli figurálny, dobrej stavby tela, s pekne nasadenými nohami, výbornej kresby. Na holuba v kletke č.238 bol udelený Memoriál Jiřího Šimúnka, určený pre najlepšieho holuba výstavy. Výstavu tradične ukončovali holuby zaradené do skupiny AOC, kde jednoznačne dominovali opály pr.Smíška.

Juraj Cintula

Klubová výstava 3-4. 11. 2018 v Újezdě – finanční zpráva

<u>Obsah – účel platby</u>	<u>výnosy</u>	<u>náklady</u>
Výstavní poplatky	+ 8 040,00	
Katalogy + vstup (dobrov.)	+ 230,00	
Prodej pelušky	+ 600,00	
Poháry + štítky, čest. ceny		- 717,00
Info. stojánky na klece		- 1 966,00
Fotoobrazy		- 920,00
Kanc. potřeby na katalogy		- 792,00
Karton vlnitý do klecí		- 595,00
Nákup pelušky – č. c. pro vystavovatele		- 3 000,00
Posudečné + cestřák (Baláž)		- 1 200,00
Stravné ve výstavní hale		- 1 428,00
Nájem haly		- 2 000,00
Součty	+ 8 870,00	-12 618,00
<u>Finanční výsledek výstavy</u>		- 3 748,00

Informace ke zprávě - částky, které nebyly zaplacené nebo vyplacené:

2 520,00	odpuštění výst. popl. rakouským vystavovatelům
1 740,00	odpuštění výst. popl. posuzovatelům
2 400,00	4 sudí posuzovali zadarmo (odhad bez cestřáku)

Zpracoval

Klimeš

Z uvedeného vyplývá ztráta na pořádání klubové výstavy ve výši cca 3 750,- Kč, ze ztráty je nutno odečíst náklady na stojánky na klece a fotoobraz (panel na vyhodnocování memoriálů), což jsou náklady spojené nejen s touto výstavou, ale investice i do dalších výstav. Po odečtení těchto dvou položek je výsledek už jen cca **850,- Kč**.

V případě speciální výstavy při jiné větší společné akci odpadne většina nákladů, ale i příjmů a zůstane „jen“ ztráta za poháry na šampiony a memoriály což je náklad rovnající se přibližně stejné položce, jakou je výsledek této speciální výstavy.

Výhodou samostatné akce je možnost komorního setkání členů klubu, uspořádání burzy zvířat přímo v hale na jednom místě a jistě i další pozitiva.

Nevýhodou je samozřejmě menší návštěvnost a tím i prezentace našeho brněnského voláče široké chovatelské veřejnosti.

Je na zamyšlenou pro všechny členy klubu jak dál s pořádáním našich speciálních výstav.

Pecka Josef

Salzburk 2018 – mezinárodní výstava brněnských voláčů

V loňském roce se uskutečnilo několik rozsahem významných akcí spojených s naším brněnským voláčem. Rád bych se o jedné takové události v pár řádcích zmínil.

Rakouský klub chovatelů brněnských voláčů uspořádal v termínu 15.-16. prosince 2018 u příležitosti 30. výročí založení klubu mezinárodní výstavu brněnských voláčů při salzburské zemské výstavě v Salzburku. Výstavy se zúčastnili vystavovatelé z několika zemí, mimo domácích i z Německa, Francie, Čech a Slovenska. Celkem bylo vystaveno 639 brněnských voláčů ve velkém množství barevných rázů.

Pro několik z nás tato akce odstartovala už o několik týdnů až měsíců dříve a to podáním přihlášky na výstavu, následně výběrem holubů a jejich přípravou.

Dovoz našich svěřenců do Rakouska zajišťoval přítel Veselý (holubi z Moravy a Slovenska), který zároveň na výstavě působil i jako posuzovatel. Českou část holubů přátelé Straka a Pecka. Všem zainteresovaným patří poděkování, neboť to není nikdy jednoduchý úkol.

Výstava pro nás začínala už ve středu dopravou holubů. Saša Straka vyrazil v ranních hodinách z Děčína přes bydliště Vítky Dostála a Jirky Ščebela, kde „posbíral“ jejich holuby. Cestou přes Prahu přibral i svěřence Pepy Smiška. Další zastávkou byl Peckov, kde mimo holubů, přibral do auta i mě. Po naložení poslední kolekce holubů v Soběslavi u Míly Kaňky jsme konečně vyrazili směrem k hranici Rakouska. Po krátkém občerstvení na poslední benzínové stanici jsme nabrali směr Salzburk. Cesta ubíhala celkem rychle a počasí nám také přálo, takže jsme do Salzburku dorazili kolem třetí hodiny odpoledne.

Výstaviště naštěstí leží hned na vjezdu do města a proto nebyl žádný problém s jeho hledáním. Po malém zaváhání s identifikací té správné haly jsme už vystupovali a spěchali si prohlédnout prostor začínající výstavy. Hned první známou tvář, kterou jsme potkali byl předseda rakouského klubu Wolfgang Siller. Po rychlém pozdravu jsme předali dva poháry, které náš klub věnoval pro některé z vítězných holubů. Poté jsme šli zaklecovat naše svěřence. Velkou pomocí při umístění holubů do klecí a další administrativou jako je odevzdání potvrzených přihlášek a veterinárních dokladů nám byl sympatický Fritz Klinger. Vše proběhlo velmi rychle a tak jsme po čtvrté hodině byli opět na cestě, tentokrát směrem domů. Už jsme se těšili na sobotní návrat do Salzburku a to v poněkud širším složení.

Sobotní cesta měla podobný scénář jako ta středeční, jen s tím rozdílem, že jsme cestovali dvěma auty z Čech a jedním z Moravy a Slovenska. Všichni jsme se v průběhu soboty setkali na výstavišti v Salzburku ve složení Dostál Vít, Cintula Juraj, Fila Marek, Klimeš Jiří, Ludvík Jiří, Pecka Josef, Siget Jozef, Smíšek Josef a Straka Alexandr. Měli jsme dostatek času na prohlídku našich oblíbených brněnských voláčů a nejenom nich. Ve stejné hale byla zemská výstava a tak se vedle brněnských voláčů v klecích předváděla i další plemena holubů a dále i králíci a drůbež. Každý si určitě našel to, co ho mimo brňáků ještě zajímalo.

Sobota nebyla pouze dnem prohlídky klecí, ale také večerního slavnostního programu, kterého jsme se všichni zúčastnili. Rakouským přátelům se naplnění večera více než povedlo. Po úvodním slově předsedy klubu Wolfganga Sillera spojeném s přivítáním všech hostů a delegací z okolních zemí následovalo občerstvení v podobě rautu, kde si každý vybral podle vlastní chuti. Jednou z částí večera byla zpráva přítele Erwina Sedlmeiera za evropský klub a vzpomínka na zesnulého př. Veltruského. Poté se ujal slova přítel Rudi Baswald a odmoderoval

předávání všech vítězných pohárů a cen, které trvalo několik desítek minut. Potěšující je, že mezi oceněnými byla slyšet i jména našich chovatelů. Mezi posledními body bylo oficiální přijetí polského klubu chovatelů brněnských voláčů do evropského klubu, které podpisem zpečetili přítel Erwin Sedlmeier za evropský klub a zástupce polského klubu. Celý den a večer byl pro mnohé dlouhý a náročný. Před půlnocí jsme se rozloučili a odjeli do nedalekého hotelu k odpočinku, abychom nabrali sílu na další den a odpolední cestu domů.

Nedělní dopoledne bylo vyhrazeno už jen k poslední prohlídce výstavy a postupnému loučení se stávajícími i novými přáteli. Po přesunu holubů z klecí do přepravek jsme vyrazili zpět k domovu plni krásných zážitků z holubů a setkání se stejně naladěnými chovateli z celé Evropy. Kdo se nezúčastnil, může jen litovat. My ostatní máme na co vzpomínat.

A nyní krátce k jednotlivým skupinám vystavených holubů. Nebudu se vyjadřovat ke konkrétní kvalitě. Je nejlepší, když si každý udělá svůj obrázek sám. Proto jen krátké shrnutí.

Bílí – vystaveno bylo 97 kusů v rozdílné kvalitě, čemuž odpovídá i posouzení od 90 do 97 bodů. Mezi nejlepší patřili holubi př. Dietra Müllera, ZGM Knapp-Passecker, Johanna Wendla a Wilhelma Hoffmana, neztratili se ale ani holubi našeho chovatele Marka Fili.

Černí – 53 kusů od rakouských, německých a jednoho francouzského chovatele. Nejlepší holuby předvedli Jonas Rogner, Christian Klein a Rudi Basvald.

Stříbrní – vystavených 30 kusů je na tento barevný ráz krásné číslo. Kvalita od všech tří chovatelů (Krumpöck Alois, Popp Berthold a Putz Ludwig) byla srovnatelná.

Andaluzští – předvedeno 10 kusů od jednoho chovatele Heimholze Sorena.

Modří černopruzí – 56 kusů od několika chovatelů, mezi nimi i naši chovatelé Straka, Cintula a Ludvík. Mezi nejlepší patřili holubi př. Ernsta Lindi, Aloise Krumpöcka, Gerharda Führlingera, Christiana Bauhofrera, Gerda Kriegera a Juraje Cintuli

Modří kapratí – celkem 15 kusů od čtyř chovatelů, z nichž tři byli z našeho klubu (Straka, Dostál a Veselý), nejlépe oceněné holuby měl Gerd Krieger

Almond (AOC) – vystaveno 6 holubů ze sedmi přihlášených od př. Veselého

Žlutí šimlové – předvedeno 6 kusů od jednoho chovatele Johanna Wendla s hezkým bodovým ziskem 93 – 97 bodů

Modří šimlové – 28 kusů od pěti vystavovatelů ze tří zemí je hezká kolekce, nejlepší zvířata v této krásné barvě předvedli Gerhard Führlinger a Oliver Mederer

Červení – 37 kusů od sedmi vystavovatelů, mezi kterými byli i dva naši zástupci. Nejlépe hodnocené holuby měli Sven Schweder a Uwe-Jens Rätzel

Žlutí, mezi šesti vystavovateli 28 kusů jsme měli i dva naše zástupce, ve velké konkurenci tohoto rázu se nejlépe předvedli holubi Sebastiana Gumplingera a Rudi Baswalda, ale v těsném odstupu byli i holubi Marka Fili

Bělopruzí holubi byli předvedeni v barvě **černé** – 1 kus, **modré** – 9 kusů a **červené** 12 kusů, z nichž nejlépe dopadli modří chovatele Martina Ganghoferera a červení Petera Rognera, z našich chovatelů jsme měli zastoupení Josefem Smíškem a Jurajem Cintulou.

Samostatnou kapitolou bělopruhých jsou **isabely**, kterých bylo předvedeno 35 kusů od 7 chovatelů ze tří zemí, takže tvořili jednu z nejpočetnějších kolekcí. Nejlépe dopadli holubi Fabiana Sillera a Otto Härtera, ale ani holubi našich chovatelů Miloslava Kaňky, Jiřího Ludvíka, Josefa Smíška a Josefa Pecky se neztratili. Následovalo 30 přihlášených **černých tygrů**, z nichž bylo bohužel 18 nedodáno. Vystaveni tudíž byli pouze holubi přítele Ernsta Lindi a Jiřího Šcebela, lépe dopadli holubi domácího chovatele.

Čapíci – přihlášeno 30 holubů od 4 chovatelů v barvě **černé, červené a žluté**, ale jeden německý chovatel černé holuby nedodal. Nejlépe vyzněla kolekce červených od Manfreda Müllera. I mezi čapíky jsme měli zastoupení ve žlutých a to zvířaty Josefa Pecky.

Předposlední kolekcí výstavy byli holubi v **anglické kresbě** 120 kusů v několika barvách. **Černých** bylo předvedeno 24 kusů s nejlepším hodnocením holubů Erwina Sedlmeiera, **modrých** jsme měli možnost vidět 30 kusů a nejlepší opět předvedl Erwin Sedlmeier a Rudi Baswald, z 18 **modře plavých** dosáhli na nejlepší ocenění holubi Floriana Ullsperrera a Rudiho Baswalda, mezi 13 **červenými** nejvíce vynikli holubi Wolfganga Sillera. Početná byla i skupina **žlutých**, kde vyrovnané holubi předvedli všichni tři chovatelé Sebastian Gumplinger, Wolfgang Siller a Josef Enner. Šest **červeně plavých** vystavil německý chovatel Sebastian Arend a čtyři **stříbrné** Hans Schingen. Počet holubů s anglickou kresbou doplnili ještě dva holubi našeho chovatele Víta Dostála v barvě **modré kapraté a tmavé**.

Závěr výstavy tvořilo 22 **sedlatých** ve třech barvách – **černých** bylo 8 od dvou vystavovatelů, kde se lepšími jeví holubi Detlefa Hoffmanna, čtyři **modří** Rudiho Baswalda a 10 **červených** dvou chovatelů, kde na lepší ocenění dosáhli holubi Víta Dostála.

Z uvedeného výčtu je patrné, že výstava byla pestrá, přestože jsme neviděli holuby jinak „běžných“ rázů jako červený a žlutý tygř, červeně, žlutě a modře plavý a další.

Vidět pohromadě více než 600 brněnských voláčů na jednom místě není běžné každý den. Proto je škoda, že se nás v Salzburgu česky mluvících sešlo jen tak málo. Navíc když Salzburg je od nás co by kamenem dohodil....

Pecka Josef

Návštěva Rakouska

Dne 15.9. 2019 jsem ve dvě hodiny ráno vyrazil směr Hradec Králové, tam jsem vyzvedl kamaráda Petra Zemana a vyrazili jsme směr Morava. V sedm ráno jsme dorazili do Unkovic, kde na nás u Jirky Ludvíka čekal Saša Veselý. Od Jirky jsme vyrazili směr Stratzing. Po dvou hodinách jízdy jsme dojeli do cíle.

Zde nás čekalo vřelé přivítání rodinou Wolfganga Sillera. Po přátelském posezení a prohlídce chovu našeho hostitele nás Wolfgang seznámil s programem, který pro nás připravil.

První návštěva byla u Josefa Kalteosa. Ten chová voláče sedlaté rousné v barvě černé.

Pak jsme navštívili jeho syna, který rovněž chová voláče sedlaté rousné v barvě modré, černé, červené a žluté. Byli to voláči vynikající v typu, délce krku, volatosti, postavě a hlavně krásní v rousech.

Potom jsme se vydali do Gross-Hainu, kde bydlí Alois Kromböck. Zde jsme si prohlédli jeho chov brněnských voláčů v barvě modré černopruhé, modré šimly, stříbrné a pár červených s anglickou kresbou.

Od Aloise Kromböcka jsme jeli ke Gerhardu Führlingerovi. Zde jsme si prohlédli brňáky modré černopruhé, bílé a černé.

Od Gerharda jsme jeli do Geisecku, kde bydlí Linda Ernst. U Ernesta jsme měli možnost vidět brněnské voláče modré černopruhé, bílé, černé a černé tygry.

Po prohlídce u Ernesta jsme jeli k Wolfgangovu kamarádovi, kde jsme si prohlédli takovou mini ZOO. Po prohlídce a posezení v mini ZOO jsme se vydali k našemu hostiteli.

U něho jsme ještě poseděli, poděkovali jsme mu za krásně prožitý den a po šesté hodině večerní jsme vyrazili směr Česká republika.

Straka Alexandr, předseda klubu

Pokračování historie – rok 1984 - část II.

BRNĚNSKÝ VOLÁČ VČERA A DNES

Brněnský voláč patří mezi chovatelsky cenná plemena holubů. Jeho elegantní jemná postava, vysoké úzce nasazené nohy, kulovité volátko, úzká vysoko zavěšená a zřetelně křížící se křídla, sytá barva opeření, přesná kresba a neobyčejný temperament. To vše je v očích chovatelů brněnských voláčů nejvěrnějším obrazem dokonalé holubí krásy. Chovem brněnských voláčů se však u nás zabývá jen velmi málo chovatelů, takže se dá říci, že některé jeho barevné a kresebné rázy jsou ohroženy.

Směr šlechtění brněnských voláčů u nás koordinuje a řídí chovatelský klub ustavený při Českém svazu chovatelů. Předlohou pro vlastní řízení chovu je vzorník, který s malými změnami platí již 60 let.

Chov brněnských voláčů v Československu před II. světovou válkou a kvalitu tehdejších holubů můžeme dnes posuzovat již jen z dochovaných fotografií, či z ne zcela objektivního vyprávění dosud žijících pamětníků. Z toho, co máme dnes k dispozici, lze usuzovat, že úroveň plemena nebyla v minulosti – ve srovnání se zahraničními chovy – nadprůměrná. To byl důsledek především úzké chovatelské základny, a tak za to, že brněnský voláč u nás přežil až do dnešních dnů, můžeme děkovat jen několika tehdejším chovatelům, o nichž byla řeč v předcházejícím článku. Na rozdíl tomu v zahraničí se stal brněnský voláč jedním z velmi oblíbených plemen holubů a v holubářsky vyspělých zemích je dnes chován v daleko větším počtu než u nás.

Počínaje rokem 1947 začal klub chovatelů brněnských voláčů pořádat propagační výstavy a tím se snažil získat nové zájemce o chov těchto holubů. Tyto snahy se však nesetkaly s větším úspěchem, klub i samotné plemeno se čas od času dostávaly do krátkého stavu. Z tohoto pohledu je tedy nutno poděkovat chovatelskému klubu, že ve své záchranářské práci nikdy neustal a že v padesátých a šedesátých letech se mu přece jenom podařilo rozšířit členskou základnu na 40 – 50 chovatelů, kteří jsou zárukou další existence plemena u nás.

Šlechtění brněnských voláčů bylo u nás po léta zaměřeno převážně jen na bílé holuby a pak také na bělopruhé a čapíky, kteří byli v minulosti chováni v cizině jen výjimečně. Z dnešního po-

hledu se nám jeví tato orientace jako chybná, protože vzpomínané kresebné rázy byly chovány především na úkor holubů plnobarevných a barevnopruhých. Tímto jednostranným šlechtěním na malém genetickém základě ztrácel náš brňák postupně to, co je u něho nejdůležitější - dokonalou jecnou postavu a volatost. Příčinou zpětného vývoje plemene byla i skutečnost, že chovatelé z let 1950 - 1970 měli jen velmi omezené možnosti srovnat naše holuby s holuby chovanými v holubářsky vyspělých zemích, kde brněnský voláč dosáhl - právě v těchto letech - značného pokroku. Teprve společné výstavy holubů chovatelů ze socialistických zemí Intertau a návštěvy speciálních výstav brněnských voláčů v NDR a jinde ukázaly, že téměř dokonalý (a to i podle našeho vzorníku) brněnský voláč je chován právě v zahraničí a tam, že je i velice oblíben.

V sedmdesátých letech se nám podařilo dovozem ze zahraničí zvýšit kvalitu našich bílých a modrých černopruhých holubů. Poprvé jsme dovezli i sedlaté holuby. Celkovým zvýšením úrovně chovu brněnského voláče se stal tento holub i líbivějším a z tohoto důvodu se nám podařilo alespoň částečně rozšířit členskou základnu klubu. V současné době máme u nás velmi kvalitní bělopruhé holuby. Nedobrá je však dosud úroveň většiny bělopruhých, tygrů, čapíků i sedlatých. Výjimkou je několik málo dobrých chovů modrých bělopruhých a isabel.

Dnes již není třeba nabádat k záchraně brněnského voláče. Přesto i dnes musíme mít na paměti, že povinností chovatelů brněnských voláčů je i nadále zkvalitňovat naše chovy a to v souladu se světovým vývojem tohoto plemene.

Ing. Jiří VELTRUSKÝ

BRNĚNSTÍ VOLÁČI PLNOBAREVNÍ A BAREVNOPRUŽÍ

Samostatnou kapitolou v chovu brněnských voláčů jsou bílí a černopruží holubi. V minulosti byli nejvíce rozšířeni a svými téměř dokonalými postavami byli vzorem pro šlechtění ostatních kresebných a barevných rázů. Dnes je však situace podstatně jiná. Chovatelů bílých holubů je u nás dnes málo, takže vývoj tohoto rázu stagnuje. Holubům chybí kulatá volátka a snad i lepší klecová drezúra. Rovněž v tělesných tvarech nejsou vyrovnání. Opětného pokroku však může být dosaženo, dobrý základ máme, je z čeho vybírat. Výběr to však musí být nekompromisní, vybírat je nutno jen kvalitní holuby.

Modří černopruží se potýkají se stejnými potížemi jako bílí. Chovem tohoto rázu se zabývá jen málo chovatelů. Chybí vyrovnanost tělesných tvarů, holubi se zdají být hrubých postav. Na druhé straně mají správná volátka a pěknou světlou barvu. Na našich výstavách bývají vystavováni převážně samci, což neumožňuje objektivní posouzení kvality celého chovu. Přes uvedené nedostatky patří bílí a černopruží k nejprošlechtěnějším rázům, takže jsou ozdobou našich výstav. V zahraničí je ale kvalita těchto holubů vyšší.

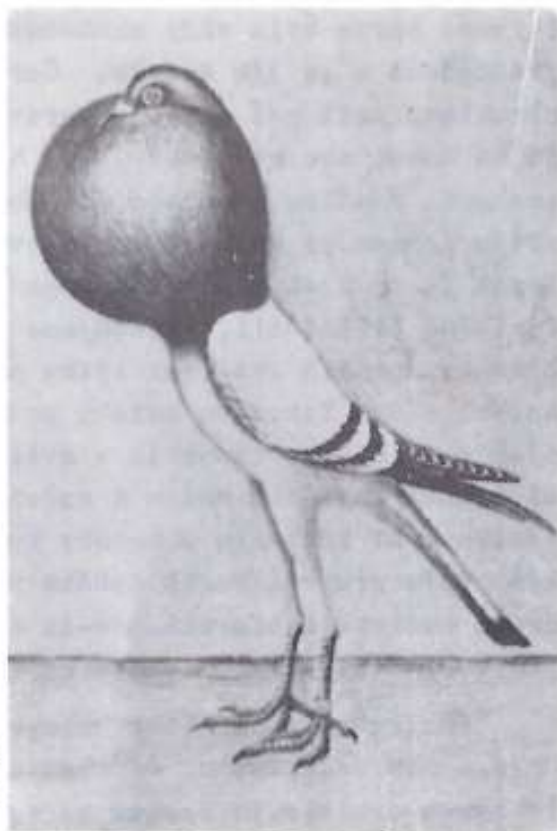
Dalšími barevnými rázy jsou žlutí, červení a černí. V Československu byli vždy málo chováni, chovatelé je považovali za méněcenné. Přednost byla dávana bělopruhým, tygrům a čapíkům. V poslední době se situace částečně zlepšila. Zřejmě je to u žlutých a někde i u červených. Zasluhu na tom má především zahraniční dovoz. Naopak kritické poměry jsou v chovech černých. To, co je vystavováno na našich výstavách, je nepoužitelné do chovů bělopruhých. Dvojnásobná škoda, že tomuto rázu se věnuje tak málo chovatelů - neblahé důsledky uvedeného stavu se projevují i v dalších příbuzných rázech.

Z popisovaného stavu vzniká potřeba přistoupit u plnobarevných brňáků k pokusnému mezirázovému křížení. Křížit můžeme prakticky všechno, včetně bílých, nutno však nepomíjet základní znalosti o křížení barev a k těmto pokusům používat jen tvarově typické holuby. Takovéto křížení je velice zajímavé a přináší nám mnoho napětí, radosti i zklamání. To je však ten pravý holubařský život, který znají i chovatelé ostatních plemen holubů.

V posledních letech se na vrcholových výstavách setkáváme se žlutopruhými brněnskými voláči, jejichž tělesné tvary i barva snesou přísná měřítka. V našich chovech jsou preferováni holubi světlejší barvy, v zahraničí je tomu naopak. Otázkou je, který názor je správný. Faktem však zůstává, že tmaví holubi mají sklon k zamodralosti. Než se podařilo dostat naše žlutě plavé holuby na dnešní úroveň, vyžádalo si to 16 let trpělivé práce jediného chovatele.

Asi před 10 léty se u nás objevili i červeně plaví pruhoví (červenopruzí) brňáci, později však - k všeobecné škodě - zanikli. Na poslední speciálce však byli opět vystaveni. Doufejme, že se nejedná jen o produkt náhodného křížení a že chovem tohoto libového rázu se časem bude někdo systematicky zabývat.

Josef S V A T U Š K A

Ideální černopruhý brněnský voláč v kresbě holandského chovatele P. Lourense. Foto: J. Fischer, Nordwalde, NSR.

CHOV BĚLOPRUHÝCH BRNĚNSKÝCH VOLÁČŮ

Chov bělopruhých brňáků není snadnou záležitostí. Je obtížné sladit dokonalost tělesných tvarů s vyššími požadavky na barvu a zejména kresbu. Chov bělopruhých proto nelze doporučit začátečnickům - neúspěchy často nové chovatele odradí od další práce.

Bělopruhý brněnský voláč byl pro české chovatele klasickým představitelem plemena. Chován byl v každé době a ač se to zdá neuvěřitelné, ještě dnes ho máme ve všech u brněnských voláčů známých barvách. Nutno ovšem podotknout, že v cizině je chován především plnobarevný brňák. Nedostatek plnobarevných holubů u nás zvyšuje obtížnost chovu bělopruhých.

Snad nejobtížnější je chov červených a žlutých bělopruhých. J. Voráček píše ve své monografii o brněnském voláči o tom, že červená barva byla vždy zkušebním kamenem našich holubářských předchůdců a je jím dodnes. Červení brňáci mají především jinou strukturu peří než ostatní barevné rázy. Projevuje se to zejména ku konci chovné sezóny, kdy holubi se zdají být jakoby rozčuchaní. Ideálem je dobře přilhlé peří, sytá červená barva s ohnivým leskem po celém těle (hlavně na volátku a štítech křídel). Ideál je to však jen těžko dosažitelný. Abychom se mu alespoň částečně přiblížili, vylučujeme z chovů červenáky se zamodralým břichem, příliš světlými lýtky popřípadě zamodralými nebo začernalými zády. Takovíto holubi pocházejí převážně z křížení červených s isabelami (isabela = světle žlutý bělopruhý holub). Červení brňáci mají též sklon k začernalým zobákům - snažíme se to odstraňovat křížením s holuby světlejšími nebo s holuby s širokým bílým pruhem. Barvě zobáku nevěnujeme takovou pozornost jako např. chovatelé staváků. Je-li červený bělopruhý brněnský voláč jinak dokonalý, malou jehlu na zobáku mu vždy promineme.

Překrásní jsou žlutí bělopruzí brněnští voláči. Žel, je jich dnes u nás velmi málo. Do těchto chovů vybíráme holuby syté žluté barvy a zlatovým leskem na voleti. U žlutých bělopruhých nezápasíme tolik s tmavými zobáky jako u červených, potíže však jsou s udržení bílých, dobře nasazených a protažených pruhů. Potvrdilo se, že chov v barvě čistokrevných žlutých holubů (bez použití holubů jiné barvy - pozn. red.) nevede k úspěchu. Žluté

bělopruhé je nutno křížit s červenými bělopruhými. Utvrzujeme tím sytost žluté barvy. Samozřejmě používáme jen holuby dokonalých postav a volatosti.

Isabeloví (tímto termínem označují chovatelé brněnských voláčů světlouce žluté bělopruhé holuby, přičemž jejich nej-
světlejší stupeň označují výrazem hermelín a ponechávají mu též statut samostatného kresebného rázu - poz. red.) brňáci se u nás po léta potýkali s nedostatky tělesných tvarů. Typické pro ně byly nízké a široce nasazené nohy. Teprve v posledních letech se nám podařilo zásluhou dovozu holubů ze zahraničí tyto nedostatky odstranit. V chovech se nám však často vyskytují jedinci s tmavšími volátky a tmavou hlavou. Často se nám i z páření dvou isabel vyštěpují holubi plnobarevně žlutí.

Perlou mezi bělopruhými jsou černí. Kontrast černé a bílé působí i na laika příznivě. Je však s podivem, že právě o tento kresebný ráz je dnes mezi našimi chovateli malý zájem. Černá barva musí být sytá, lesk zelený. Dbáme také, aby obočnice byly tmavé a úzké - světlé holuba značně hyzdí.

Náhodným produktem jsou v našich chovech brňáci šedohnědí. (Někdy též zvaní "myšovní" - pozn. redakce.) Často to však bývají holubi dokonalých postav s pěknými bílými pruhy. Šedohnědé hňau-
by používáme v chovech isabel nebo černých.

Opomíjenou kresbou jsou modří bělopruzí. Tito stále nemohou prorazit, i když jsme na výstavě v Turnově viděli již pěkné holuby. Dbejme toho, aby konce letek těchto holubů byly černé - toho se dá dosáhnout křížením s modrými černopruhými. Prospěje to i tělesným tvarům modrých bělopruhých - černopruzí bývají v tomto směru dokonalejší. Při posuzování kvality bílého pruhu u modrých trvejme na jeho černém lemování. Barva modrých bělopruhých může být tmavá nebo světlejší až do konce letek. Takovito holubi bývají někdy nesprávně nazýváni "stříbřítí (pravá stříbřítá = šedohnědě plavá - pozn. red.) a stejně tak jako hermelíny je vzorník pokládá za samostatný barevný ráz.

Úplnou alchymii je (ne tak docela - pozn. red.) křížení holubů různých barev. Mezirázové křížení je mj. podmínkou pro zachování vzácných, resp. těžko udržitelných barevných rázů plemena. Naši chovatelé na tuto nutnost často zapomínají. Neradi vidí

v holubníku různé křížence. Bez nich je však chov takřka nemyslitelný. Naše holubářství mnohdy lpí na přísné specializaci - ta však většinou žádané výsledky nepřináší.

Pro mezirázové křížení jsou vhodné např. bílí holubi - můžeme je spojovat s jakkoli barevnými holuby (musíme však znát jejich vlohy pro barvu - pozn. red.). Šedohnědé holuby lze použít v chovech černých, žlutí s isabelovými dávají jednobarevné žluté i isabelové. Spojením isabelového holuba s červenou holubicí lze získat žluté i červené. Isabely s modrými dávají převážně červeně plavé, s úspěchem lze též křížit černé bělopruhé s červenými.

Nastínil jsem pouze některé způsoby šlechtění bělopruhých brňáků. Takováto chovatelská práce však vyžaduje vyspělých a odborně připravených chovatelů.

Jiří Š I M Ů N E K

Modrý bělopruhý brněnský voláč ze západoněmeckého chovu.

CHOV BRNĚNSKÝCH VOLÁČŮ TYGRŮ, ČAPÍKŮ A SEDLATÝCH

Stejně jako bělopruzí byli v minulosti v oblibě našich chovatelů také brněnští voláči tygři, čapíci a sedlatí. A to, jak již bylo uvedeno, na úkor rázů plnobarevných. S úpadkem chovu brněnských voláčů u nás se tygři, čapíci i sedlatí s našich výstav vytratili a jejich návrat je spojen až s rokem 1977.

Stále neutěšený stav je dnes v chovech tygrů. Dodnes u nás není chovatele, který by se zabýval chovem červených a žlutých. Kresba tygra je u brněnského voláče velice zajímavá. Rozoznáváme světlé a tmavé tygry. U prvních je kresba tvořena barevným peřím na bílém podkladě, druhých opačně. Rozšířenější a líbivější jsou tmaví tygři. Vzorník připouští tygři kresbu v černé, červené, žluté i modré barvě. Možnost výskytu modrých (u nás) je pouze teoretická. U tygrů požadujeme sytější barevnou spodní část těla, barevný ocas a letky. Štíty křídel, volátka a hlava mají být jemné a pravidelně bíle tygrovány. Zásady chovu tygrů jsou shodné jako při chovech čapíků, s nimiž jsou geneticky úzce příbuzní.

Čapí kresbu u brněnského voláče tvoří barevný ocas a letky prvního a druhého řádu, barevně stříkaná hlava a barevná "tabulka" na hrudi. Podobná kresba se vyskytuje i u jiných plemen holubů (např. u pražských krátkozobých rejdičů, tam se však jedná o čistokrevného grizzlyho - pozn. red.). Náš vzorník sice uznává čapíky černé, červené, žluté a modré. Posledně jmenovaní však v našich chovech neexistují. Důvodem je přímá souvislost s taktéž u nás neexistujícími modrými tygry.

Chov čapíků je velmi náročný, protože tato kresba není geneticky ustálená. Je to svým způsobem kresba tygra, takže chov čapíků bez použití klasicky kreslených tygrů není možný. Do chovu čapíků jsou vhodné tygři s bílým břichem, světlými štíty křídel a pokud možno i světlou hlavou. Těmto tygry upevňujeme u čapíků barvu letek a kresbu tabulky. Nutno též počítat s tím, že čapíků je asi jen jedna třetina odchovu kresebně odpovídající požadavkům vzorníku, přičemž kresba dostává konečnou podobu až po třech letech života holuba. Kresba tabulky se během těchto let ustaluje (tmavne), letky naopak postupně bělejí. Bývá značně obtížné vyšlechtit jedince s dokonale barevnými letkami. Podaří se to jen u holuba značně tmavého s vysokou kresbou tabulky, barev-

při sestavování chovných párů. Holuby divoké, nezkrotné - byť jinak kvalitní a vyřadíme z chovu, výstavních úspěchů stejně nikdy nedosáhnou.

Další důležitou součástí předvýstavní přípravy je úprava zevnějšku holuba. U pinobarevných je nutné věnovat se především opeření lýtek, které bývá někdy bohatší než předepisuje standard. Nesmíme zapomenout na úpravu a čistotu zobáku a běháků. Nejmenší úpravy kresby děláme u bělopruhých holubů. U nich je jakýkoli zásah zpravidla neúspěšný a tím nežádoucí. Větší úpravy jsou nutné u čapíků a tygrů. Požadavky na úpravu sedlaté kresby jsou stejné jako u jiných plemen holubů.

Brněnský voláč se stal ve světě jedním z rozšířených plemen holubů. V hojném počtu je chován zejména v západoevropských zemích, kde speciální kluby sdružující jeho chovatele mají i stovky členů. Je proto nutné, abychom i u nás učinili pro jeho rozšíření vše, co je v našich silách. Tento malý, elegantní a přítulný voláč si toho zaslouží.

Jaroslav Č E R M Á K

..... a zbytek příště

